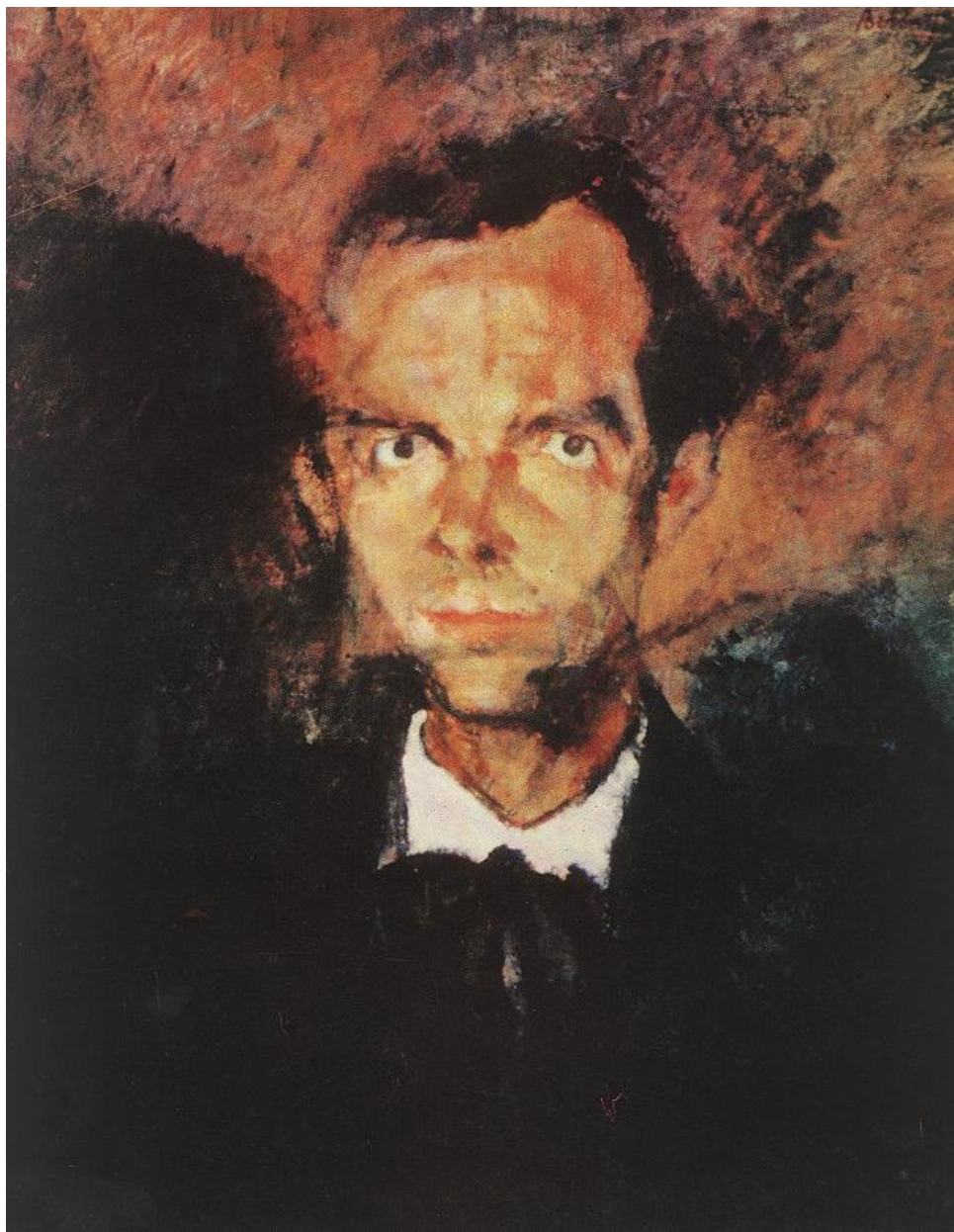

OSTORT A KUFÁRNAK!

Nagyboldogasszony napját, augusztus 15-ét idén is új könyvvel ünnepelte Kubínyi Tamás. Második Bartók kötetének címe: **Nagy-Szent-Miklós kincse**

...

A szerzővel Marosics Tamás beszélget

- Azt korábban megtapasztaltuk, hogy nagy mennyiségű információt dolgoz fel élményszerűen, egy eddig nálunk nem létező műfajban, amit nevezhetünk ismeretterjesztő, történelmi vagy irodalmi munkának, egyik sem fedti pontosan a lényegét, mert mindegyiknél több. Miként tud ennyi információt feldolgozni?

Bartók életét vizsgálva számos érdekességre bukkant kutatócsoportom a Magyar Médiaszolgálat, amely korábban azzal szerzett nevet, hogy a Napkelte című propaganda műsorfolyam leállítása előtt jó tíz évvel objektív mérési eredményeket bocsátott az ORTT és a Műsorszolgáltatási Alap rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy közel tízszeres manipulációs aránnyal működik a műsor, ami ezer százalékos torzítást jelent egy olyan országban, ahol ennek a százada is aránytalanul sok. Az állami cégek kifizették a tanulmányokat, majd gondosan elsüllyesztették, megakadályozva nyilvánosságra kerülésüket, szívességet téve a nyolc évig tartó és mind a mai napig le nem bontott posztkommunista rendszernek. A Médiaszolgálat később az Álmos hét könyve háttérében végzett pótolhatatlan munkát, amikor összegyűjtötte és értékelte a könyvtárnyi szakirodalmat, új irányt szabva a könyvírásnak, szerkesztésnek. Korábban nem jelent meg olyan munka, amely ekkora háttérre épített volna, talán innen ered a formai újítás, 1150 év mulasztását kellett pótolnunk.

- Tájékozódásom szerint a munka nagy siker, ami egy válság közepén nem egészen természetes...

Az a tény, hogy a könyv sikeres, némileg meglep, mert alig van jelen a piacon, miután a multi- és idegenszívű könyvterjesztésben megtiltottam az árusítását. Nincs szükségem a pénzükre, nem engedem, hogy a nemzetrontó művekkel az Álmos hét könyve közös polcra kerüljön. A döntő mértékben liberális hatás alatt lévő média és könyvszakma – szándékosan enyhe kifejezést használok – különleges ága az álnemzeti oldal, amelyet ugyanazok a szélsőbaloldali gyökerekből indulók hoztak létre, akik a főáramlatot is uralják. Velük sem vállalom közösséget, sem előadásaimat, sem könyveimet nem engedem ilyen csatornákon népszerűsíteni. Egyszerű a próba, ha valaki belép egy „nemzeti médiába vagy könyvesboltba”, érdeklődjön munkám után, azonnal megtudja kivel áll szemben. Itt kell említenem azokat az áldozatvállaló szakembereket, akik anyagi haszon hiányában is vállalták a szolgálatot, mint a Menedék, a Püski könyvesház, egyik-másik internetes oldal. Ők tudják, az országalapító atyák iránti tisztelet nem szép szavakból áll.

- A válságban vergődő könyvpiac törvényeinek, a szerzői- és kiadói iparágnak, és a mindenkor olvasói igénynek ellentmondó erőfeszítéseit tapasztaljuk. Igaz lenne, hogy Bartók Béla mind a hatvannégy életévéről könyvet szándékozik írni? Talán nem ünneprontás, ha képtelenségnek, hamvában holt vállalkozásnak nevezzük, hiszen ilyen még nem volt sem nálunk, sem a világon, és nyilván nem is lesz...

A hírből mindössze annyi igaz, hogy Bartók életének első évéről tavaly írtam, most jön a második, az a bizonyos 1882 márciusától kezdődő esztendő története, és télre előkészületben van a harmadik. Azt nem tudom, hogy meddig jutok el, mert döntő feltételeiben nem tőlem függ, csupán annyit állíthatok: ami rajtam múlik, megteszem. Érzem az Ön által említett ésszerűtlenséget, ám azt is, hogy nem lehet másként. Az Álmos sorozat előtt is voltak szirénhangok, mégis megvalósult, mert a Magyarság alapvető igénye hívta életre. Ma is sokan keresik az almoshetkonyve@gmail.com levélcímen, ahol minden kufárdíjtól mentesen jut hozzá közintézmény és magánember. Az Agora Kiadót azért kellett létrehoznom, mert megtapasztaltam a nemzeti oldal pénzváltóinak éhségét, egyik-másik művemből ma is hasznot űznek, úgy árusítják, hogy abból egyetlen fillért sem juttatnak, és akkor még nem beszéltem „szerzőtársaimról”, akik noha egyetlen betűt sem írtak, elsőként rohantak mellüket döngöztetve a

pénztárhoz. Nos, ez a korszak véget ért. Lelkiismereti kérdés, hogy mikor milyen munkába kezdek, és ennek a Bartókról szóló döntésemnek nincs vetélytársa. Ha senki nem venné meg, akkor ott állnék egy rakás könyvvel, ám az ellenkezője igaz, nem tudom olyan gyorsan írni, ahogy viszik. Amerikából is bejelentkeztek, úgy tűnik, ott jobban tudják ki volt Bartók Béla és miért van szüksége rá a világnak, készül az angol fordítás. Tizenöt évi kutatómunka után derült ki, nem szabad nagyobb léptékben haladni, azaz öt-tíz-húsz, vagy akár mind a hatvannégy évet egyszerre feldolgozni, mert az összes előttem járó ezt tett és nem tudta elérni, hogy Bartók Béla az olvasó személyes ismerősévé váljon.

- Az egyik előadásán azzal lepte meg a közönséget, hogy zongorázott. Kubínyi Tamás író, műsorvezető, médiakutató, és most zongorista... Melyik az igazi arca?

Könyvbemutató előadásaimon Bartók műveit a szerzőhöz híven, mégis saját elképzelésem szerint játszom, esetenként improvizálok a szabad, ám Bartók lejegyzése nyommán klasszikus zenévé fagyott darabra. A Mikrokozmosz Szabad változatok című tétele kiváló példa erre, vagy a Szabadban zongoraciklus eleje, a Síp-pal-dobbal. Bartók szabályosan dobol a zongorán, ritmusai a szkíta őszene alaprétegéhez tartoznak, elemi erejű lélekmozgatással, ezért használja mind a mai napig a jazz, a rock és a világzene. Kortárs szerzők sem tudják megkerülni, legtöbbjüket ma is évszázaddal előzi, ezért menekülnek a szubkultúrába. Ahol találok egy zongorát, ott bemutatom az eredeti darabot és azt a változékony atmoszférát, melyből Bartók a végső változatot lejegyezte. A zene születésének pillanata közelebb visz az alkotóhoz és egyben a Teremtőhöz, kiderül, semmi sem lehetetlen, amit igazán akar az ember. Miért ne lenne ez a könyv is olyan, amilyennek szeretném? Arról a Magyarról van szó, aki nemzetünknek a legnagyobb elismerést vívta ki Japántól Európán át Amerikáig, noha itt csonka-Magyarországon még azt sem tudja szából száz megkérdézt, merre keresse szülővárosát, Nagyszentmiklóst. Ezen most változtatunk, mindannyiunk múltjáról és közös jövőjéről van szó.

- A párhuzam Bartók élete és a borítón is bemutatott nagyszentmiklósi aranykincs között adódik abból, hogy mindketten kötődnek a városhoz. Mi más köti össze e két híres „márkánkat”?

A könyv címadója az a bizonyos huszonhárom aranytárgy, melyet kétszáz éve Bécsben őriznek előlünk, és a biztonságos történelemhamisítás kedvéért még felirattal is ellátták: „Óbolgár lelet”, holott magyar rovásjegyek vannak rajta. A kutatás során kiderült, valójában a kincs lényegesen több tárgyból állt, egy részét ellopták, széttörték, beolvasztották, ám van olyan aranykereszt, melyre a médiaszolgálatom talált rá egy kolostorban. Hál'Istennek kiváló munkatársaim vannak közintézményekben, a finnugor dogmát hangoztató akadémián és a politikai véleményadatokat feldolgozó, vagy vallástörténetet kutató hivatalokban. Személyük titkossága garancia arra, hogy a cenzor ne tudja befolyásolni a munkát. Első kézből kapom az adatokat, ennek hátránya, hogy a könyveimet azok az intézmények és az a média veszi totális blokád alá, amelynek két urat szolgáló munkatársai lelkiismeretük szavát követve működnek velem együtt. Közben folyik a népbutítás, gyakran olyan könyv kap ingyen-reklámot, amivel billegő ágyamat sem támasztanám ki.

- Beszélt egy különös keresztről...

Az a kereszt a Médiaszolgálat által bizonyítottan Nákó gróf ajándékaként került Bezdinbe. Ő volt a Nagyszentmiklósi kincs első gazdája, Észak-Torontál vármegye kegyura. A gyönyörű keresztet még a szállítás előtt a bécsi kincstárral egyeztetve emelték ki a kincs-együttesből, mert az alapkoncepcióval, miszerint pogány bolgárok kincsére leltek, nem volt összeegyeztethető ez az ősi kereszt. Már is ott vagyunk ezer évvel ezelőtti és jelenkori legnagyobb titkunknál, a nyugati kereszténység nem pogány hitről térített, bizonyíthatóan

magunkkal hoztuk az ősi kereszténységet Jézus eredeti tanításaival, az eredeti Magyar Ószövetséggel. E hit gyakorlása a napi életben a Magyarország régi-új evangelizációja, megmaradásunk záloga.

- Napi tevékenysége során aktuálpolitikai kérdésekről fogalmaz határozott véleményt a tévéműsoraiban, a nézőkkel beszélgetve érvel, befolyásol. Az írói személyisége miben különbözik?

Ugyanarról a kérdésről van szó, akár Álmossal, akár Bartókkal, akár napi ügyekkel foglalkozom: Magyarország összeomlás előtt áll, csak a legnagyobb körültekintéssel és összefogással menekülhet meg. Világerők rontanak végig rajtunk, legyen az háború, kommunizmus, forradalom vagy kapitalizmus, sok kollaboráns kerül, ki személyes hasznát véli megtalálni legszentebb érdekeink árulásában. Nem veszik észre a júdáspénzként dobott anyagi javak elértéktelenedését, hamuvá válását a hazavesztésben. Előbb lélekben kell megerősödnünk, felkészülnünk a ránk váró próbatételre. Ha sikerül elérnünk, hogy a nemzet kovásza, a valódi Magyarország – így, nagybetűvel – megértse a veszélyt és tegyen ellene, akkor megmenekülünk.

- Sokan ébrednek, keresik a kiutat, nagy ikonjainkban csalódva mondják, Kubinyi Tamásra oda kell figyelni...

A Duna tévénél évekkel ezelőtt szerkesztett és vezetett Agora című történelmi műsorom legfontosabb adásait nem csupán a méltatlannak bizonyult akkori vezetés, hanem a mostani újak is tiltják, hasonló más televízió sem mer felvállalni. Ez természetes, hiszen egyik médium sem szabad, meg kell értenünk, a történelem a politika totális felügyelete alá került. A „totális” ebben az esetben a magyar politika gyarmatszerűségét, kollaborációját, idegenszívűségét is jelzi. Ötszáz év kezdett és azóta is folyamatos szabadságharcunkat, folytatnunk kell a mindennapokban, létrehozva azokat a kis- és nagyobb közösségeket, klubokat, műsorokat, könyveket, filmeket, Internet oldalakat, melyek sorskérdéseink cenzúramentes tárgyalását biztosítják. E témakörnek vannak kufárjai, ismerek olyan előadót, kinek egyetlen megélhetési forrása, hogy nemzeti gondolatokkal járja az országot, nem egy esetben handabandával kitöltve az információs vákuumot. Számos „intézmény” alakult a nemzeti iparágra, máig tanít olyan, aki alaposan kiszolgálta a Kádár-rendszert, MSZMP-tag volt, vagy a finnugor dogmával butított tömegeket. Jobb esetben ma az ellenkezőjét vallja, ám leginkább eleggyé gyúrnja. Hiteltelen az, aki csata előtt lőszert, utána kötszert árusít, mikor mire van igény. A legalacsonyabb sorba taszított Magyarország utolsó filléreit sajtolják ki tandíj, oktatási segédanyag, könyv, lemez és ki tudja még hányféle címen. Na, ebből elég! Ősztől indul az általam alapított Álmos Király Akadémia, ahol nem szedünk tandíjat, napidíjat, belépődíjat, vagy bármi mást, nem engedünk szektás elhajlásnak, nem sanyargatunk pszichoterrorral, tudjuk, mit kell tennünk. Mondanom sem kell, micsoda botrány ez a felosztott piacon. A felháborodás a könyvterjesztőkhöz hasonló, miután kiadóm rányomtatta könyveimre: „Az AGORA Kiadó megtiltja kiadványai forgalmazását minden bizonytalan hátterű, vagy idegen érdeket szolgáló üzletben.” A rockzenében is kitermelődött egy megélhetési iparág piros-fehér-zöld közhelyekkel, agyonkoptatott nyugati sémákkal. E műanyag világ helyett mutatom fel Bartókban a szkíta gyökerű, gyémánt tisztaságú magyar zenét. A heves indulatok a befogadók és az ellenzők oldaláról egyaránt jelzik, jó úton járok.

- Olyan világban élünk, ahol a közpolitika az államadósság lefaragását tette a legfontosabb helyre, az egyszerű és lelkiismeretes polgár pedig azt nézi, miként tudná saját vagyonából visszafizetni azt, amit Rákosi, Kádár, Fekete János, Medgyessy, Gyurcsány, Bajnai és a többi elvett...

Nagy hiba, hogy az előljáró és példaképként szolgáló elit nem nevezi néven legnagyobb

ellenfelét, nem az államadósság az, hanem a nemzetfogyás. Az anyákat kivételes támogatásban kell részesíteni, megszüntetve a függőséget, ami férjhez, apához, anyához és másokhoz köti őket a gyermeknevelésben. Tévedés ne essék, nem gyengíti, hanem erősíti a családot, ha az anyaság megfelelő megbecsülésben részesül. A minimálbér kétszerese – két lélek minimálbére – az a legkisebb összeg, ami elvárható. A hatalom, ha kufárokat, szerencsevadászokat, uzsorásokat állít fontosságban az édesanyák elé, maga is pénzváltóvá válik. Jézus egyszer már kikergetett őket a templomból, a történelem ismétli önmagát: kifele a kufárokkal!

- Milyen kényes, vagy vitatott kérdések merültek fel a Bartók élettörténetből?

A második Bartók könyv idején folyt a tisztaeszlelő per, melyen a hazugság máig tartó korszaka alapszik, ezért óhatatlanul ezzel is kellett foglalkoznom. Bemutatom a jelenséget véleményalkotás nélkül, az olvasónak viszont ez nincs megtiltva. Olyan dokumentumokat is feldolgoztam, melyek Avram Jancu, a Magyarság ellen tömeggyilkosságokat elkövető „román hős” gyalázatos tetteit taglalják. Ez is tiltott a mai Magyarországon, pedig jelenünket nélküle meg sem érthetjük. Az a tény pedig, ahogy a Bartók család kötődik a legcsodálatosabb „arab” – valójában szabír lovakhoz, több mint jelképes. A nagyapa serdült fiát küldte Arábiába e különleges lovakért, ahol idősebb Bartók Béla – a zeneszerző édesapja – halálos betegsége árán teljesítette küldetését. Az életáldozat mindnyájunknak lehetőséget ad legfontosabb kérdéseink végiggondolására: kik vagyunk?, honnan jöttünk?, hová tartunk? A pontosabb térlátáshoz szükséges a múlt, ahány esztendő mögöttünk, ugyanannyi előttünk. Bartók szellemének szavatossága nem egy nemzedéknyi, a kezdet kezdetétől, ősi szkíta-hun-avar gyökerektől vezet a jelen tudatos vállalásáig. Azzal az anyagi tudással szemben pedig nem lehet semmiféle pusztító világerőt állítani, mert a Magyarság bukásában is diadalmas, leszármazottaiban győzedelmes. Ahogyan az ima transzcendenciája képes a sorstragédiát térben és időben megváltoztatni, kapaszkodjon meg: visszafelé is, úgy az ügyünkkel törődés alkalmassá teszi az utódot az egyébként leküzdhetetlen akadály hasznosítására. Az Isteni Tervben a sorstehernek különös szerepe van, általa válik életképessé az ember.